

Juliusz Korsak

Ożumiech, gm. Krzynowłoga Mała, woj. ostrołęckie. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 15, 86-87

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OŻARÓW
woj. tarnobrzeskie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Janusz Budziszewski pod opieką naukową prof. dr. hab. Stefana K. Kozłowskiego. Finansowała Cementownia "Ożarów" w Ożarowie. Drugi sezon badań. Kopalnia krzemienia z wczesnej epoki brązu.

Kontynuowano eksplorację rozpoczętego w roku ubiegłym wykopu nr 1 o wymiarach 10 x 2 m. Dotychczas odsłonięto w nim duże fragmenty trzech pracowni krzemieniarskich oraz fragmenty pięciu szybów eksploatacyjnych, z których cztery związane są stratygraficznie.

Pracownie dostarczyły około 66 000 zabytków krzemiennych oraz około 50 kamiennych. Wszystkie materiały wiążą się z produkcją tzw. "noży sierpowatych" kultury mierzanowickiej. Ponadto odkryto kilkanaście narzędzi górniczych, jeden niecharakterystyczny fragment ceramiki pradziejowej oraz kilka drobnych fragmentów kości.

Eksplorację fragmentów trzech spośród odkrytych jednostek eksploatacyjnych zakończono ze względów konserwatorskich na poziomie stropu niezwiędzłej skały wapiennej. Eksplorację dalszych dwóch szybów, z których jeden leży centralnie w wykopie, doprowadzono do głębokości około 2,5 m od powierzchni gruntu. Mimo nie osiągnięcia ich dna eksplorację trzeba było przerwać ze względu na bezpieczeństwo pracy. Wykop został zabezpieczony.

Badania będą kontynuowane.

OŻUMIECH, gm. Krzynowłoga Mała
woj. ostrołęckie
Stanowisko I

Muzeum Okręgowe
w Ostrołęce
Konserwator Zabytków
Archeologicznych

Badania prowadził mgr Juliusz Korsak. Finansował WKZ w Ostrołęce. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

W 1963 roku badania prowadził mgr J. Miśkiewicz publikowane w W A 1973 r. Ponieważ zbadano wtedy jedynie część stanowiska przystąpiono do kontynuacji badań.

Odsłonięto powierzchnię 100 m² w kierunku na południe od centralnej części cmentarzyska. Płaszcz kamienny składał się z trzech, a miejs-

cami czterech warstw zwarto ułożonych brukowców. Odsłonięto 7 grobów zawierających od 2 do 14 naczyń ze spalonymi kośćmi wewnątrz lub pustych przystawek. W sumie odsłonięto 45 popielnic i 31 przystawek skupionych w większych lub mniejszych partiach. Kilka naczyń zawierało resztki popiołów ze stosu, inne były czyste. Ze względu na duży nacisk kamieni naczynia były mocno pogniecione i przemieszane ze sobą, co utrudniało ich selekcje i kwalifikację. Na odsłoniętym obszarze groby układały się koncentrycznie wokół stosu. Stos przykryty był również brukiem kamiennym, w którym leżały resztki spalonego drewna dość dobrze zachowane. Cokół stosu leżał ok. 90 cm poniżej dna jam grobowych i składał się z luźno ułożonych kamieni i źle zachowanej polepy. Groby układały się na głębokości od 20 do 60 cm poniżej darni. Ceramika pojawiała się po zdjęciu drugiej warstwy bruku, jednakże zasięg grobu można określić po zdjęciu trzeciej warstwy. Pozostało do zbadania około 8 arów cmentarzyska.

Badania będą kontynuowane.

PETRYLÓW, gm. Sawin
woj. chełmskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Chełmie

Badania prowadzili: mgr mgr Stanisław Gołub
i Krzysztof Telepko. Finansowało Muzeum Okręgowe w Chełmie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej.

Stanowisko położone jest na wzgórzu obok cmentarza z okresu I-ej wojny światowej. Znajduje się 500-700 m na północ od drogi do Łowczy i na północny zachód od gospodarstwa Pytlów.

Obecnie stanowisko jest prawie całkowicie zniszczone, wybrano bowiem przemysłowo piasek do głębokości ok. 4 m, niwelując część wzgórza do poziomu łąk. Przypuszczalny obszar cmentarzyska ok. 0,2 ha. Badaniami objęto południowy skraj. Uchwycono jego koniec. Groby ułożone były rzędowo /w uchwyconym fragmencie w 2 rzędach/.

W dwóch wykopach /pow. 100 m²/ wyeksplorowano 16 grobów ciałopalnych /15 popielnicowych i 1 skrzynkowy/. Zarysów jam grobowych nie stwierdzono. Popielnice stawiano bezpośrednio w piasek. Zalegały one płytko /ok. 30 cm od powierzchni ziemi/ i w dużej mierze były zniszczone. Zachowały się głównie części przydenne naczyń. Grób zawierał 1 popielnicę niekiedy obstawioną kamieniami. Popielnice przypuszczalnie były kształtu wazowatego i esowatego, gładkie lub chropowate, wyjątkowo zdobione kanelurami. Obecności wyposażenia nie stwierdzono. Oprócz przepalonych kości wyjątkowo wystąpiły odłupki krzemienne.